

(c) princippet at staterne redeligt skal opfylde de forpligtelser de i overensstemmelse med FN's pagt har påtaget sig.

I resolutionen opfordredes medlemsstaterne til inden 1. juli 1964 at meddele generalsekretæren synspunkter og forslag vedrørende de sidstnævnte tre principper, og endvidere, såfremt det ikke allerede var sket, til inden 30. april 1964 at kommentere de fire førstnævnte principper.

(2) I resolution A/1967 (XVIII) henvistes der til den betydning, som en upartisk konstatering af kendsgerninger kan have for en fredelig bilæggelse af tvister. I den operative del af resolutionen opfordredes medlemsstaterne til inden 1. juni 1964 at meddele generalsekretæren deres synspunkter angående muligheden og ønskeligheden af enten at oprette et særligt internationalt organ til i givet fald at konstatere en sags faktiske omstændigheder („fact finding“) eller at betro denne opgave til en eksisterende organisation. Yderligere opfordredes generalsekretæren og det under (1) nævnte særlige udvalg til også selv at arbejde med spørgsmålet.

Under forhandlingerne om dette dagsordenspunkt i 6. udvalg på 18. samling tog Danmark ikke ordet, men søgte at tilgodese den „saglige“ linje ved sammen med en række andre vestlige lande at stille forslag om, at 6. udvalg skulle studere de (førstnævnte) fire principper et for et og på en professionel måde, således at man virkelig kunne finde frem til, i hvor høj grad der måtte foreligge enighed om disse princippers nærmere retlige indhold.

Fra østlig side fornyedes bestræbelserne, således som de kendtes fra 17. samling, på at få formuleret nogle principper i deklaraationsform, således at der senest i 1965 kunne foreligge en samlet fremstilling af alle disse principper.

Medens man fra vestlig side så med skepsis på nytten af at udforme generelle folkeretlige principper og med bekymring forudså, hvorledes de ville kunne bruges (eller misbruges) i den politiske magtkamp mellem landene, viste mange af de nye lande sig stærkt interesseret i tanken om udarbejdelse af deklaraationer i stil med for eksempel Bandungprincipperne af 1955. Dette sidste

standpunkt mødte en udstrakt sympati hos de latinamerikanske lande, der vurderede sagen ud fra deres egen særlige retstradition. Disse forhold sammenholdt med det meget stærke kommunistiske ønske om kodificering af reglerne for fredelig sameksistens gør det sandsynligt, at Vesten på længere sigt ikke kan hindre vedtagelsen af en eller flere deklaraationer om spørgsmålet.

Vedrørende afstemningen om de foran nævnte procedureresolutioner i 6. udvalg bemærkes at resolutionen om nedsættelsen af særudvalget og dettes mandat, hvortil der efterhånden fandtes 43 sponsorer, vedtoges enstemmigt, medens resolutionen om et eventuelt organ til at konstatere en sags faktiske omstændigheder vedtoges af udvalget med 45 stemmer for, 14 imod, medens 21 lande afstod. De nordiske lande stemte sammen med de vestlige og en række afro-asiatiske samt latinamerikanske lande for resolutionen, østgruppen inklusive Cuba og Jugoslavien stemte imod, hvilket også Indien og Indonesien gjorde. De fleste arabiske lande afholdt sig fra at stemme.

Førstnævnte resolution vedtoges enstemmigt i plenarforsamlingen medens sidstnævnte vedtoges med 65 stemmer for, 15 imod og 27 abstentions.

Det her omhandlede forslag om eventuel oprettelse af et organ til at konstatere de faktiske omstændigheder i en sag er et nyt led i diskussionen om „de fredelige forbindelser mellem landene“. Forslaget er blevet til på hollandsk initiativ, og resolutionen derom fremsattes af Canada, Cypern, Jamaica, Liberia, Mexico, Holland, Pakistan og Sverige. Østlandene opponerede voldsomt imod det med den begrundelse, at det ikke var på udvalgsdagsordenen, og at der derfor ikke kunne stemmes om det. Efter disse landes opfattelse kunne det heller ikke forelægges særudvalget, fordi formålet var at oprette et internationalt undersøgelsescenter. Et sådant organ var imidlertid ikke i overensstemmelse med pagten, som fastlagde, hvilke organer, der var ansvarlige for opretholdelsen af international fred og sikkerhed. Et flertal i udvalget fandt imidlertid, at forslaget faldt ind under det foreliggende dagsordensforslags område og var i overensstemmelse med ånden i resolution 1815 (XVII).